

Sygn. akt IV KO 24/19

POSTANOWIENIE

Dnia 27 marca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Waldemar Płóciennik

w sprawie **T. J.**

oskarżonego z art. 107 § 1 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 27 marca 2019 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w T.,

o przekazanie sprawy o sygn. akt II K [...] do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu,

na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w K.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 13 lutego 2019 r. w sprawie o sygn. akt II K [...] Sąd Rejonowy w T. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie tej sprawy Sądowi Rejonowemu w miejscu zamieszkania oskarżonego jako równorzędnemu, motywując to złym stanem zdrowia T. J..

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w T. zasługuje na uwzględnienie.

W trakcie prowadzonego od 2016 r. postępowania sądowego wyznaczono wiele terminów rozprawy głównej, która była odraczana z powodu niestawiennictwa oskarżonego związanego z jego złym stanem zdrowia. W dniu 7 grudnia 2018 r. do Sądu właściwego do rozpoznania sprawy wpłynęła kopia opinii sądowo-lekarskiej z dnia 29 października 2018 r., sporządzonej na potrzeby postępowania prowadzonego przed Sądem Rejonowym w K. do sprawy II K [...] i II K [...], z której

wynika, że aktualnie nie stwierdzono u oskarżonego T. J. „nasilenia objawów uniemożliwiających udział w postępowaniu przed Sądem. Ze względu na przewlekłe dolegliwości przeciwwskazane jest odbywanie dłuższych podróży poza miejscem zamieszkania.” Biegły zaproponował „uczestnictwo w toczącym się postępowaniu przed Sądem w K.” ze względu na charakter schorzenia (cukrzyca t.1, od 2016 r. oskarżony pozostaje w leczeniu w przebiegu białaczki włochato komórkowej, aktualnie w stałej kontroli hematologicznej, zakończono chemioterapię), okresowe nasilenie objawów, „aktualnie stwierdzono przeciwwskazanie opuszczania miejsca pobytu”. Jednocześnie potwierdzono u oskarżonego „ciężką chorobę, mogącą stanowić zagrożenie dla jego zdrowia” (k.287-288/tom II).

Sąd Najwyższy wielokrotnie podkreślał, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k. może nastąpić między innymi wówczas, gdy realne jest zagrożenie sprawnego i szybkiego przeprowadzenia postępowania sądowego, w tym w ogóle wydania orzeczenia kończącego postępowanie karne z powodu stanu zdrowia oskarżonego, co w takiej sytuacji nie pozostawałoby obojętne dla „dobra wymiary sprawiedliwości”. Jeśli więc jedyną możliwością niedopuszczenia do takiego stanu rzeczy jest odstępstwo od zasad wyznaczających właściwość sądu, to sprawę taką należy przekazać takiemu sądowi równorzędnemu, przed którym będzie mogła ona się toczyć.

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że określona art. 37 k.p.k. przesłanka przekazania rozważanej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu została w spełniona. Realizacja postulatu szybkości postępowania sądowego oraz zapewnienie oskarżonemu możliwości uczestniczenia w postępowaniu sądowym wydaje się być możliwe do spełnienia jedynie w wypadku przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu. Ze względu na miejsce zamieszkania oskarżonego (K., ul. L.), sprawa winna zostać rozpoznana przez Sąd Rejonowy w K..

Kierując się powyższymi względami orzeczono, jak w części dyspozytywnej postanowienia.